

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja, jeg kan forstå, at vi skal have en dag ud af det.

Men jeg vil da bare sige til dem, som har interesseret sig for betalingsbalancen og uoverensstemmelsen mellem Økonomiministeriets og Danmarks Statistiks skøn, at man skal bare være klar over, at det jo ikke er en justering fra Danmarks Statistiks side, som er større end den, der er sket fra Økonomiministeriets. Faktisk var det sådan, at Danmarks Statistik gav et skøn i oktober, som sagde minus 7 mia. kr., og det, de nu har ændret det til, er altså 3 mia. kr. mere. De er altså ikke så pessimistiske, som økonomiministeren er, så hun gør sig virkelig umage i sit radikale sind.

Endelig vil jeg sige, at det jo er sådan, at det, vi også kan læse i Børsen i dag, er, at alle eksperter mener, at finanskrisen så småt er ved at klinge af.

Så spørger fru Pia Christmas-Møller, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for virksomhederne. Ja, vi har bl.a. tænkt os at gøre det, at den arbejdsmarkedsreform, som vi skal have gennemført, skal fjerne flaskehalse og dermed fjerne lønpresset, så det er sådan, at vi ikke får lønstigninger her i landet.

Så er der ventelisterne. Jeg tror, at fru Pia Christmas-Møller må medgive, at under den her regering er der faktisk sket en større indsats på det her område, end der er sket under 10 års borgerligt styre forud.

Til hr. Aage Frandsen skal jeg bare sige, at jeg faktisk gennemførte min uddannelse 1 år hurtigere end normeret. Jeg ved ikke, om det er gået ud over kvaliteten; det kan jo være, at det er det. Jeg har ikke nogen som helst tro på, at en hurtig uddannelse giver en bedre kvalitet og en langsom giver en dårligere kvalitet, hvis det ellers kan trøste hr. Aage Frandsen.

Endelig vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, at uanset hvad Bill Clinton og Tony Blair gør, så er det sådan, at det for nylic, så sent som i går, er blevet oplyst over for Finansudvalget, at samtlige ministre mener at have styr på år 2000-problemet.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det fru Jette Gottlieb. Og jeg vil godt allerede nu gøre opmærksom på, at det er hensigten at lukke for yderligere korte bemærkninger, så at vi kan komme videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne vende tilbage til arbejdsmarkedspolitikken. Hr. Buksti sagde ganske rigtigt ikke så meget i selve indledningen, men der er jo siden kommet en del frem. Det, han forsøgte, var at betone noget positivt, og det kan jeg sådan set godt forstå.

Jeg vil så godt spørge meget konkret. Der blev sagt, at det vigtige i denne såkaldte arbejdsmarkedsreform er, at vi kommer hurtigere i gang, og at ingen arbejdsløse skal gå ledig alt for længe. Men der er jo intet i det hidtidige regelværk, der har hindret, at folk kunne få tilbud tidligere. Det har kun de økonomiske begrænsninger, så det er altså et narrespil at sige, at det positive i denne reform er, at man fremrykker indsatsen.

Det andet narreværk er, når man siger: Vi vil lave en stærkere indsats for de svage ledige. Hvad er det? Hvor er det? På hvilken måde? Hvad er det konkrete?

Jeg kan oplyse, at da vi havde finanslovforhandlinger i efteråret 1996, vedtog vi noget ganske konkret. Da afsatte vi et konkret antal millioner kroner til at sikre, at en bestemt gruppe af ledige, der havde svært ved at få lærepladser, nemlig indvandrerunge, fik støtte til at komme i gang, og det var konkret, der var nogle muligheder. Men hvor ligger der noget konkret i at sige sætningen: »En stærkere indsats for de svage ledige«?

Og så hører man her til sidst, og det er jo så lidt afslørende, hr. Jacob Buksti sige, når han skal svare De Konservative: Det er rigtigt, hvad vi gør for erhvervslivet, det er det, man kan læse i arbejdsmarkedsindsatsen. Helt rigtigt. Det, som arbejdsmarkedsindsatsen har til formål, er at støtte erhvervslivet.

Første næstformand (Birte Weiss):

For samtlige korte bemærkninger er talletiden ét minut.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne spørge til den socialdemokratiske politik over for vores erhvervsliv.

I hvert eneste af Nyrupregeringens år har regeringen maltrakteret de danske virksomheder. Langsomt, men sikkert, har man udhulet deres konkurrencekraft hvert år helt minutiøst. Hvert år har regeringen opfundet og pålagt vores danske virksomheder nye omkostninger. Hvert